

Korte studies in Mattheüs (53)

Intermezzo

We hebben in de studies van deze serie vanaf deel 26 uitvoerig stilgestaan bij de profetieën aangaande de Heere Jezus als Kind. We zagen hoe Hij Immanuël zou zijn, dat Zijn geboorteplaats Bethlehem zou zijn, hoe Hij naar Egypte moest vluchten, hoe die vlucht gepaard ging met de rouwende vrouwen van Rama en dat Hij de Nazarener genoemd zou worden, omdat zijn vader daar – in Nazareth – ging wonen en de Heere er dus opgroeide; maar ook opdat de Schriften vervuld zouden worden, dat Hij een Nazarener of Nazireeër genoemd zou worden.

We zijn vrij diep in de profetieën gedoken en we hebben heel uitvoerig naar de context ervan gekeken. Het ging er naar mijn idee niet om dat er een tekst in de Tenach stond die Mattheüs kon toepassen op de geboorte van de Heere. Het ging hem er om ons met een tekst naar de context en achtergronden te verwijzen, waardoor het beeld van de Messias ons in de Tenach voor ogen werd geschilderd.

Met het citeren van de tekst voert Mattheüs niet zozeer bewijsplaatsen aan om te laten zien dat Jezus Christus de Messias is – ja, dat ook – maar veel meer geeft Hij met zijn citaten een uitleg van die delen van de Tenach zelf en legt hij uit hoe we die moeten lezen.

Ik hoop dat ik dit uitvoerig heb duidelijk gemaakt en dat deze manier van lezen helderheid en duidelijkheid geeft. Als deze manier van lezen klopt, dan hebben we zelfs geen keuze om het anders te doen. We kunnen misschien zeggen dat we het te vermoeiend, te ingewikkeld, te verwarrend of wat dan ook vinden, maar dat doet er dan allemaal niet toe. Daarin zijn we niet vrij. We zijn niet vrij in het onderzoeken van waarheid. Dit is wat Petrus bedoelde met:

‘Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat’,

Of iets minder vrij vertaald volgens de SV:

‘Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitleg.’ (2 Pet. 1:20).

Dit betekent dus dat we gebonden zijn. Hiermee wil ik niet m'n ‘eigen’ manier van lezen rechtvaardigen, maar laten zien hoe ik denk dat Petrus dit bedoelde. Dit aan de kant schuiven omdat we het bijvoorbeeld te moeilijk vinden, is zinloos. Als we waarheid zoeken en dit is de manier van lezen en denken die daartoe leidt, zullen we die moeten accepteren. Dat bedoelde ik ermee, dat we hier niet vrij in zijn. Als we een betere manier vinden die de Schriften nog meer als een eenheid laten zien en ons nog meer van God en Zijn Messias laten zien, dan moeten we voorgaande dingen achter ons laten en deze nieuwe manier accepteren.

Ik zal een voorbeeld geven die duidelijk maakt wat ik hier allemaal mee wil zeggen.

We ondervinden allemaal de natuurwet die zwaartekracht wordt genoemd. Die wet is wiskundig beschreven en of je het nu leuk vindt of niet: je zult ermee moeten leven. Daarin heb je simpelweg geen keus. Je bent niet vrij om over de zwaartekracht naar eigen believen te denken. De ene keer dit, de andere keer dat. Dat zou hele gevaarlijke situaties in je leven kunnen gaan opleveren.

Dat je misschien niet geïnteresseerd bent in de wiskundige beschrijving van de zwaartekracht, dat is een keuze. Maar als je er wel in geïnteresseerd raakt, en graag wilt weten hoe het zit, ben je ook niet vrij in je denken. Je moet je houden aan de strakke regels van de wiskunde, anders vind je de waarheid ervan nooit.

Newton was een natuurkundige die als eerste een heldere wiskundige verklaring van de zwaartekracht opstelde. Eeuwenlang werd hier niet aan getornd. Zijn model klopte ook perfect in allerlei praktische zaken op aarde. Op de grotere schaal van het universum leverde zijn model hier en daar wat problemen op.

Einstein kwam met een beter wiskundig model, die ook die laatste problemen opruimde. Dat betekende niet dat we het model van Newton helemaal in de prullenbak hoefden te gooien. Er wordt nog steeds veel mee gerekend in de natuurkunde. We hoeven niet alles wat niet helemaal klopt in zijn geheel bij het oud vuil te zetten.

Vergelijk de Bijbel in dit voorbeeld met de zwaartekracht. Het kan zijn dat je de Bijbel als een gegeven kan accepteren, maar geen bijzondere behoefte voelt om die te onderzoeken en te bestuderen. Die keuze heb je. Maar als je wel wilt weten hoe we de Bijbel moeten lezen en van daaruit tot waarheid willen komen, ben je niet vrij. Behalve dat je de regels van de taal moet volgen, ben je ook gebonden aan de wijze waarop de Bijbelschrijvers ons duidelijk maken dat je de Bijbel moet lezen.

'Geen profetie van de Schrift is van eigen uitleg.'

In de verschillende formules van de zwaartekracht zit een constante. Dat is een getal wat een gegeven is. Die reikt de zwaartekracht ons zelf aan. Daar kunnen we niet mee gaan rommelen. Dat soort zogeheten natuurconstanten zijn een gegeven van Gods schepping. Die schepping mogen we in al zijn schoonheid bestuderen en aan een nauwkeurig onderzoek onderwerpen. Maar met de natuurconstanten hebben we dan wel rekening te houden. Die zijn een vaststaand feit.

Zó lezen we de Bijbel. Als een schepping van God. Daarin heeft Hij Zelf de methode gelegd om die te onderzoeken. Die methode zullen we moeten vinden, accepteren en vervolgens toepassen in onze studie.

Ik hoop dat deze studies en de studies in deze serie die nog zullen volgen ons daarbij kunnen helpen.